

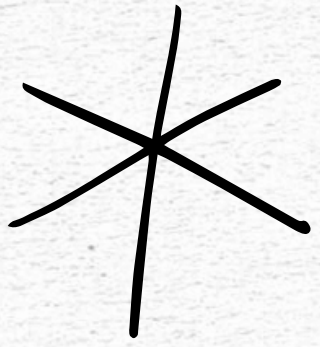
Предмет та одиниці
синтаксису

Напрями та історія
дослідження синтаксису

Синтаксис. Словосполучення

Словосполучення

(Не)словосполучення

Синтаксис (з грецької – складання, впорядкування) – розділ граматики, який вивчає будову та значення словосполучень і речень.

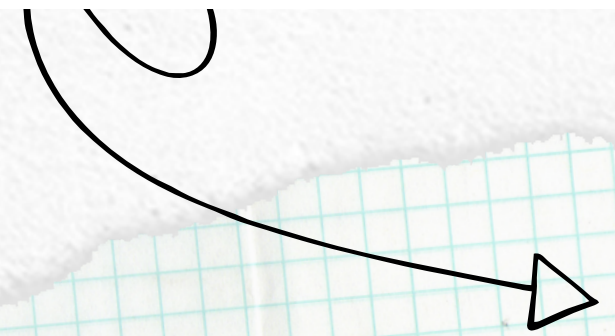
**синтаксис
словосполучення**

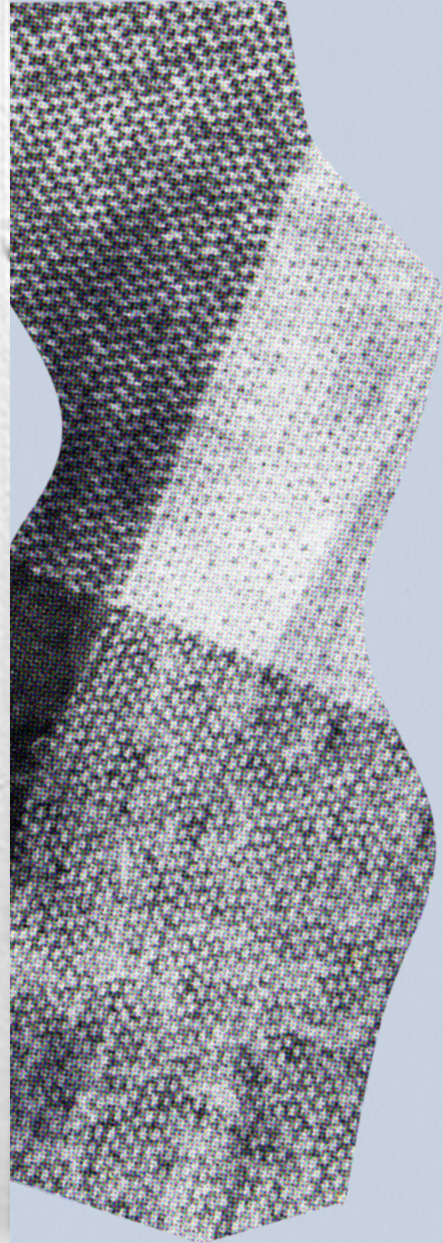
синтаксис речення

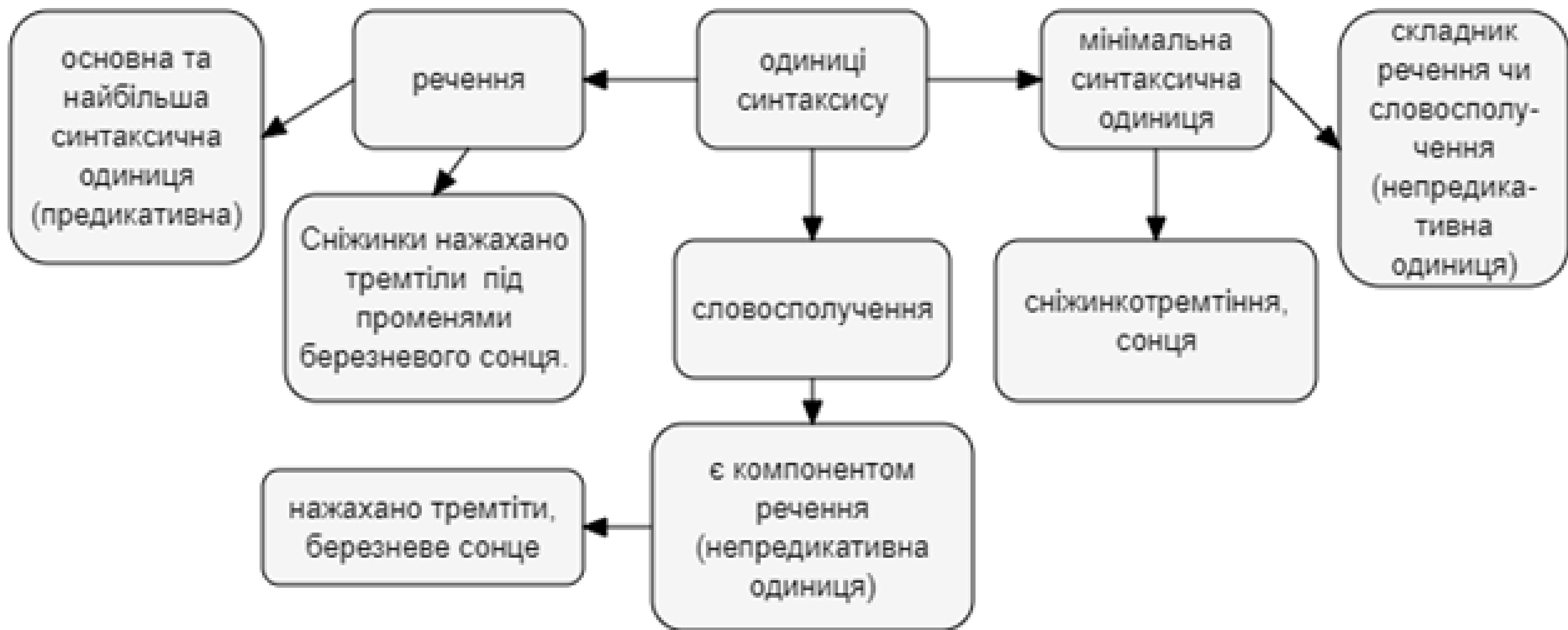

**синтаксис складного
синтаксичного цілого**

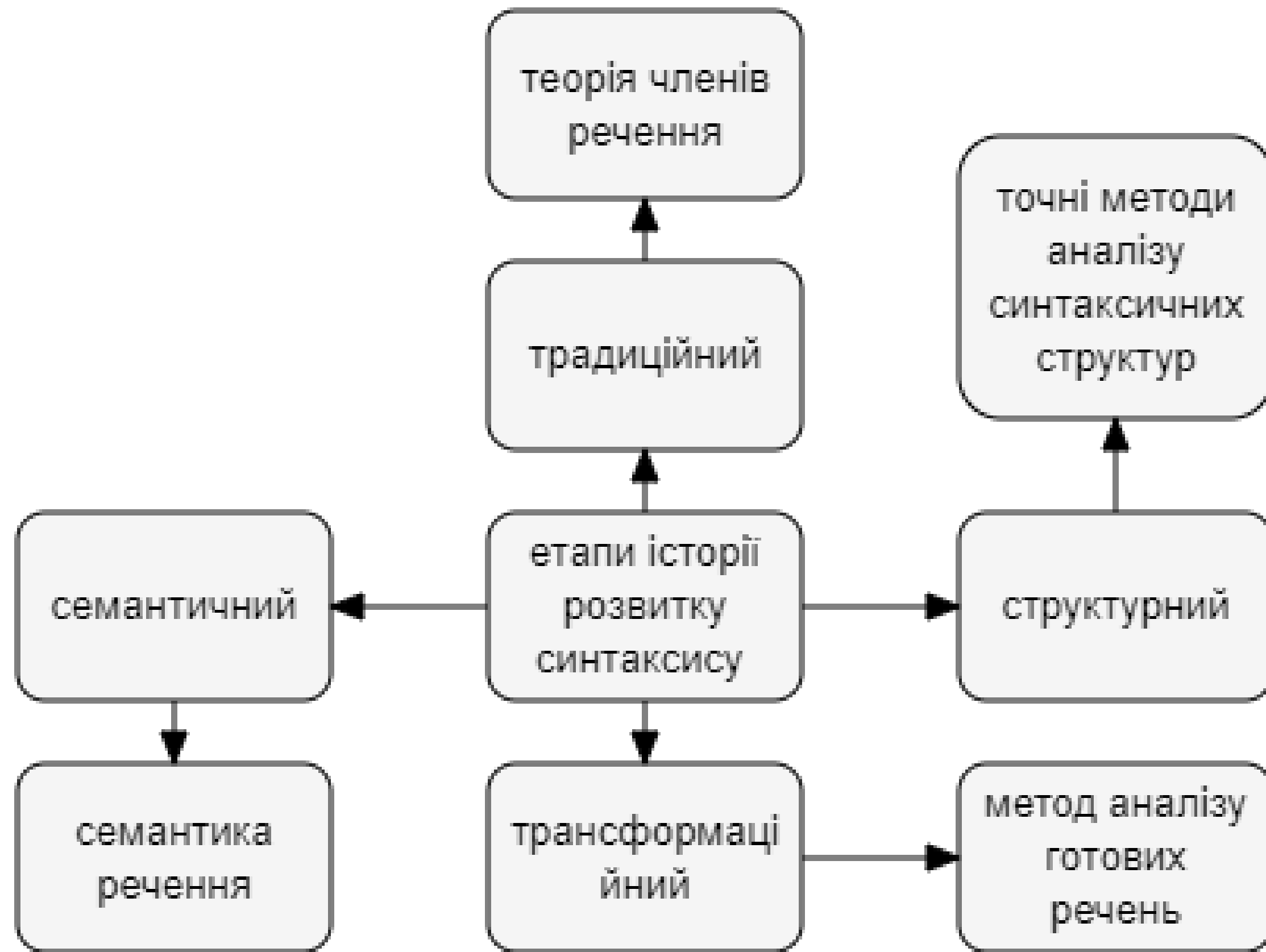

a tittle-ta
ew, there
nd chaffir
ll waterf
did nothin
for d
l and
rever
besides
, a knot
poor Ratt
eded
t cam
e s

Синтаксис крізь призму часу

2

Греки заклали основи фонетики, морфології, синтаксису, етимології. Вперше було здійснено класифікацію речень за комунікативною метою (Аристотель), а також поділ речення на дві частини – ім'я та дієслово (Платон).

3

Сам термін «синтаксис» вперше було використано греками (III ст. до н.е.).

4

Античність

Порівняльно-історичний метод запропонував історичний погляд на мову, а також історичне пояснення мовним змінам.

XIX ст.

Поява логічних граматики, акцент на правильності мовних явищ за допомогою логічних критеріїв.

Середньовіччя

Структуралізм запропонував ідею актуального членування речень, описову (дескриптивну) лінгвістику, зробив акцент на відношеннях між мовними знаками. У 30-х роках XX ст. розвивається структурний синтаксис, який переростає згодом у трансформаційний синтаксис. У 60-х роках стає популярним прагматичний синтаксис.

XX ст.

Синтаксис розглядався як учення про способи вираження думки, а речення як мовне вираження судження. Підмет ототожнювався із суб'єктом, присудок із предикатом, складне речення з умовиводом.

Просвітництво

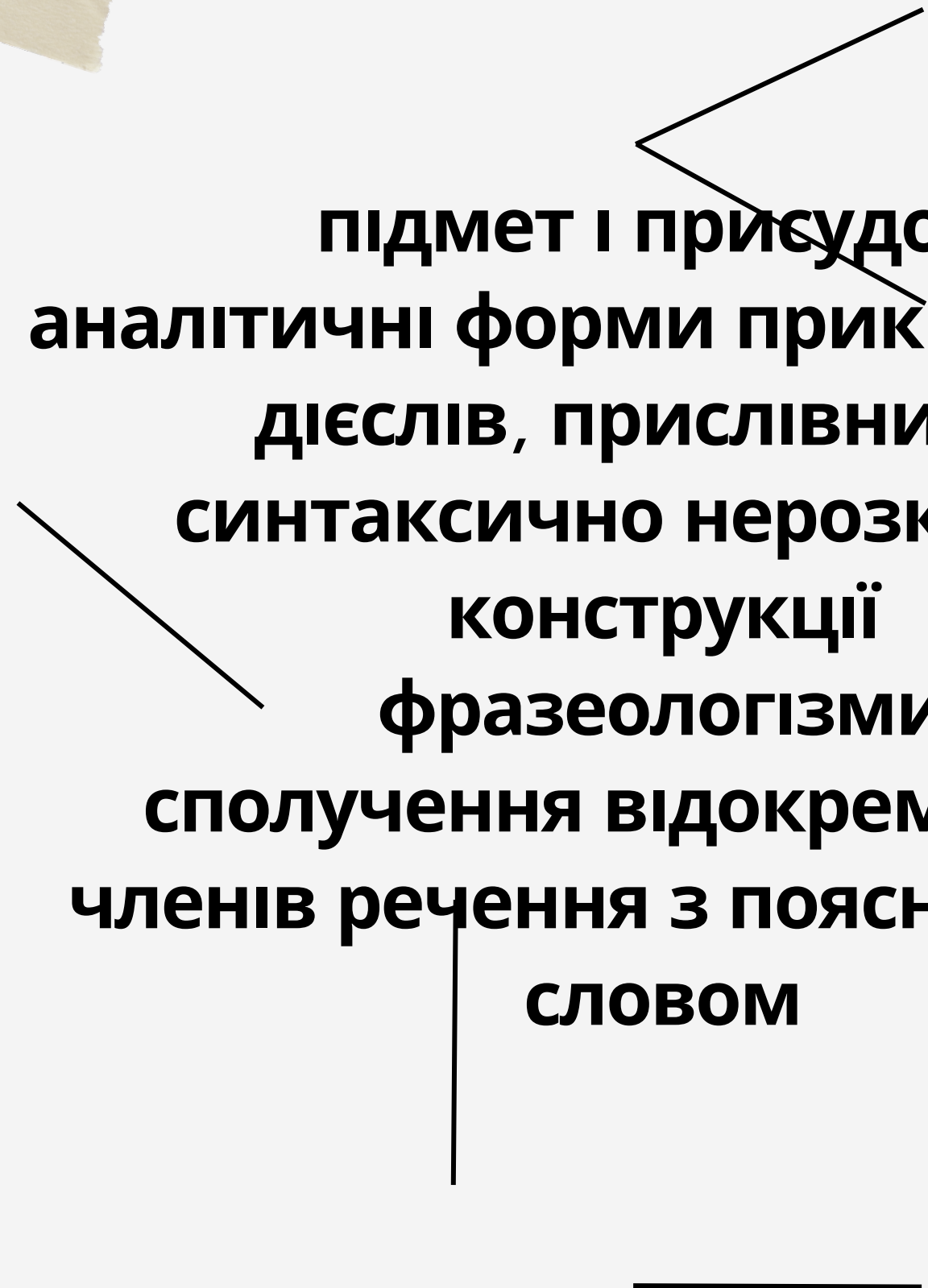
Синтаксис вивчають у різних напрямках: формально-структурному, комунікативному, прагматичному

Сьогодні

**Словосполучення – синтаксична
конструкція, утворена з двох чи
більше повнозначних слів,
поєднаних підрядним або
сурядним зв'язком**

**підмет і присудок;
аналітичні форми прикметників,
дієслів, прислівників;
синтаксично нерозкладні
конструкції
фразеологізми
сполучення відокремлених
членів речення з пояснюваним
словом**

**Словосполучення може бути
елементом речення.**

**Словосполучення – це номінативна
одиниця, а речення – комунікативна.**

має систему форм

складається з двох (кількох) повнозначних слів

виступає елементом речення

називає предмет, дію, їх ознаки

Ознаки
слово-
сполучення

позбавлене завершеного інтонаційного оформлення

не є самостійною одиницею мовного спілкування

становить розчленовану конкретизовану назву певного явища

Словосполучення характеризують за

будовою

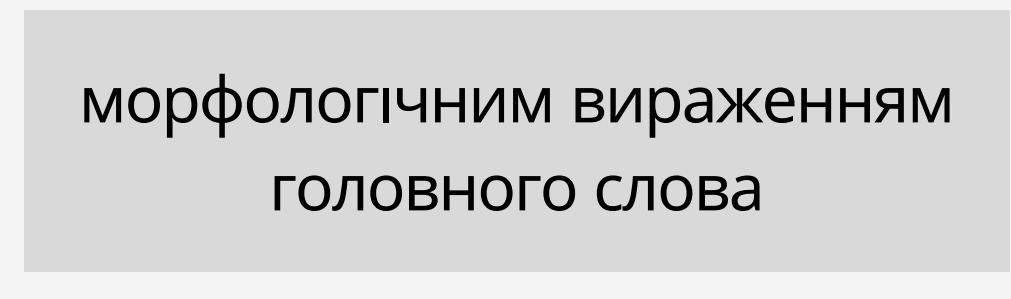
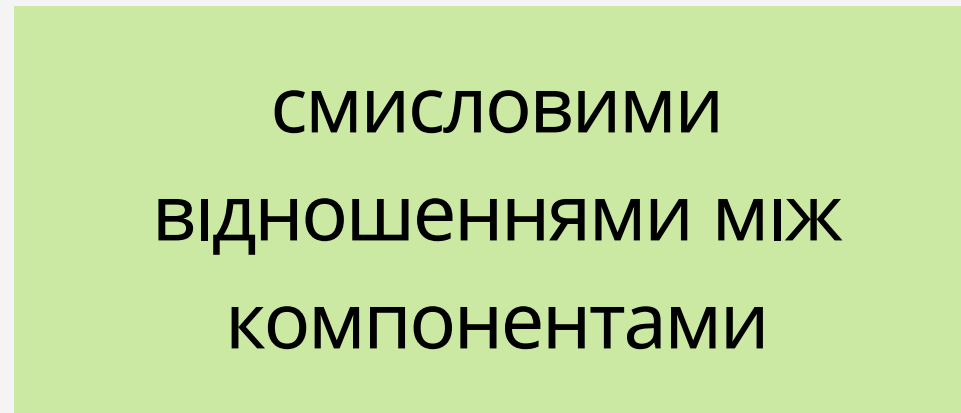
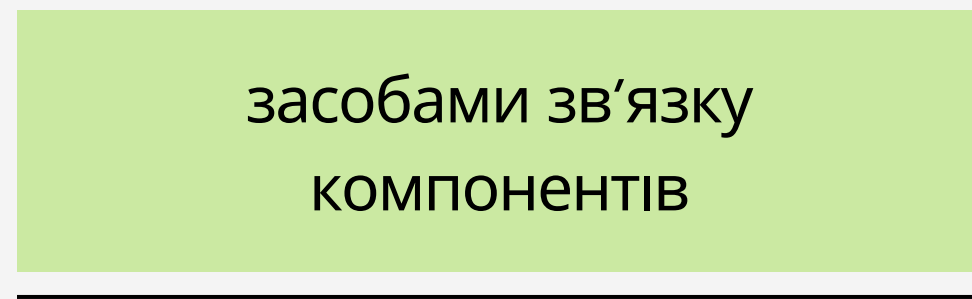
ТИПОМ СИНТАКСИЧНОГО
ЗВ'ЯЗКУ

ступенем семантичного злиття
КОМПОНЕНТІВ

засобами зв'язку
КОМПОНЕНТІВ

СМИСЛОВИМИ
ВІДНОШЕННЯМИ МІЖ
КОМПОНЕНТАМИ

морфологічним вираженням
ГОЛОВНОГО СЛОВА

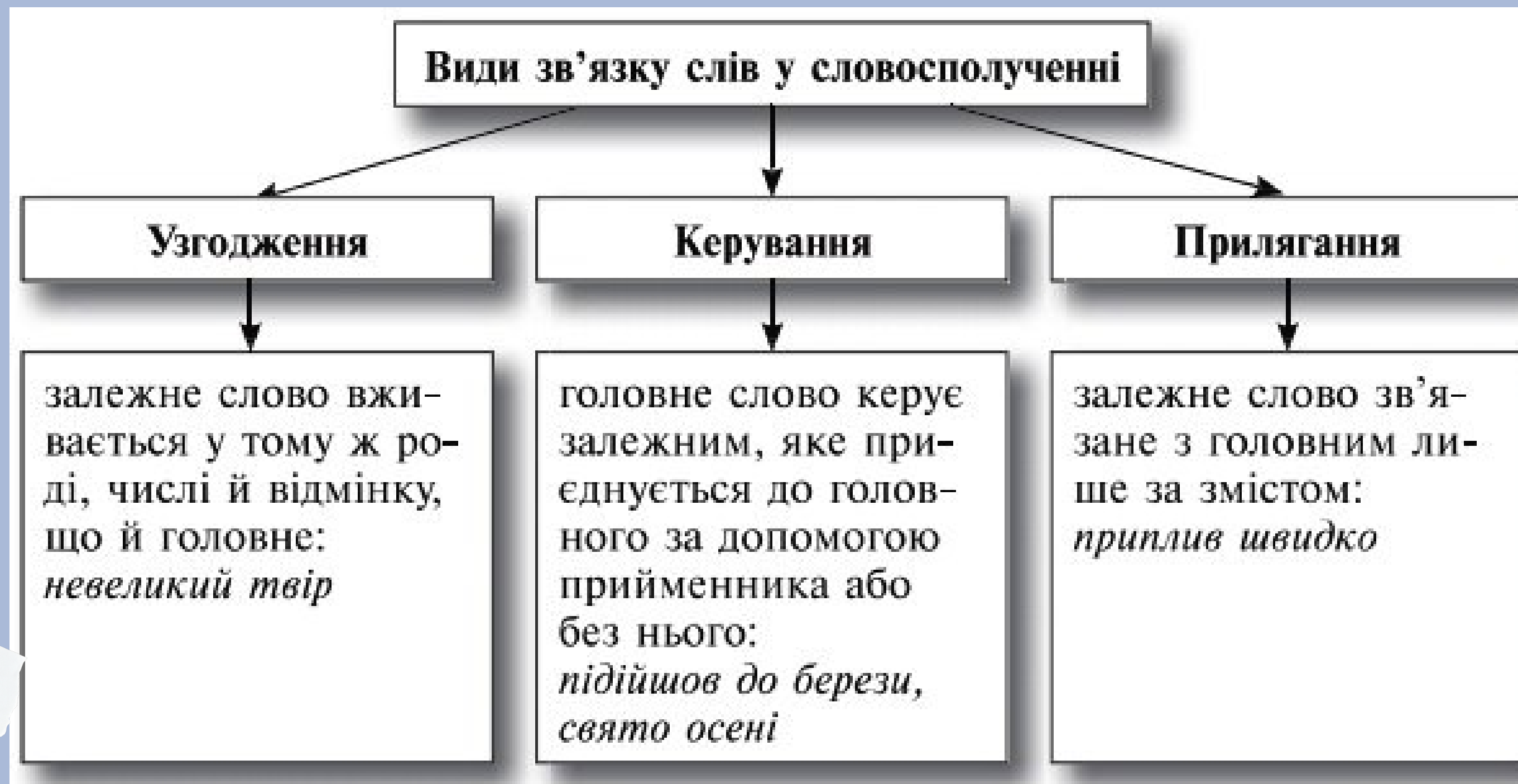

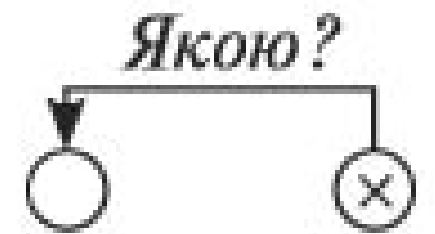
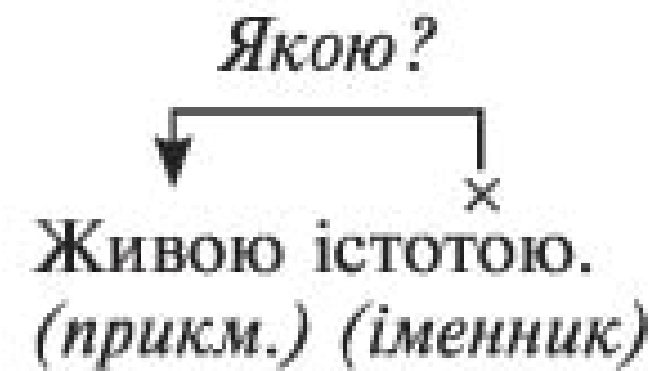
Словосполучення

За будовою:
- прості; - складні

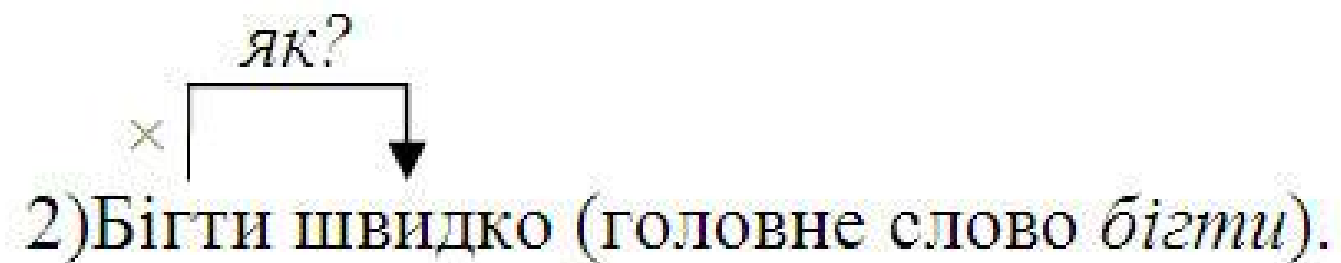
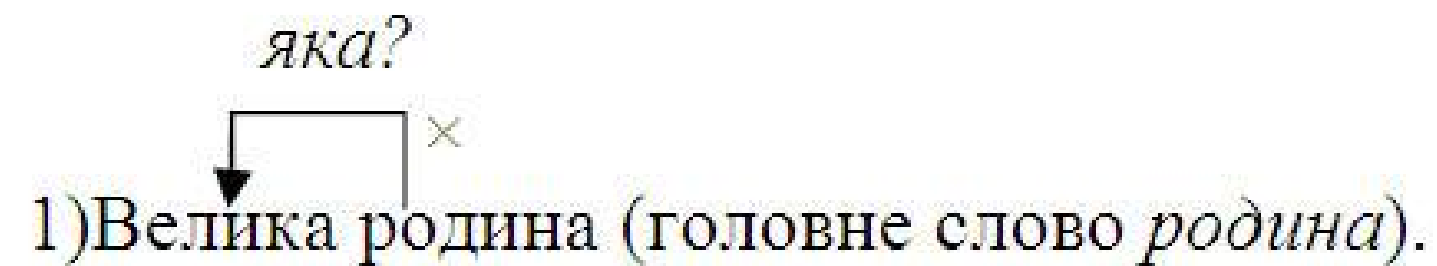
За типом синтаксичного зв'язку:
**- узгодження; - керування; -
приляганя**

**Морфологічні
вираження головного
слова:**
Іменникові
Прикметникові
Числівникові
Займенникові
Дієслівні
Прислівникові

(ім.) (дієсл.) (спол.) (прикм.) (імен.)
Літак ставав ніби живою істотою (В. Собко).

Дякую за увагу

